

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ ۚ

آن یلسون برتری دادیم برخی شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که ابواب سخن گفت الله

وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ ۖ

و بالا برد برخی شان را به درجاتی و دادیم به عیسی پسر مریم معجزه های روشن را

وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا ۚ

و یاری کردیم او را با روح القدس (جبرئیل) و اگر می خواست الله با یکدیگر نمی جنگیدند کسانی که

مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوا ۚ

پس از آنان بودند پس از آنکه آمد برای شان نشانه های روشن ولی اختلاف کردند

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا ۚ

لنکاه از آنها کسی است که ایمان آورد و از آنان کسی است که کفر ورزید و اگر می خواست الله با یکدیگر نمی جنگیدند

وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۰۳﴾ يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا ۚ

ولی الله می کند آنچه را می خواهد ﴿۲۰۳﴾ ای کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید

مِمَّا رَزَقْتَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا

از آنچه روزی نان دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست دادوستدی در آن و نه دوستیای و نه

شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۲۰۴﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ

شفاعتی و کافران همان ستمکاران اند ﴿۲۰۴﴾ الله است که نیست الهی جز او

الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

زنده پاینده او ابر پا در نشد چنان فراموشی گیرد او را خوابی سبک و نه خوابی سنگین برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه

فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

در زمین است کیست آن کسی که شفاعت کند نزد او؟ مگر به خواست او می داند آنچه را که پیش

أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا

روی شان و آنچه را پشت سرشان است و دست نمی یابند به چیزی از دانش او جز به آنچه

شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ

اخذ خواسته است فرا گرفته است کرسی او آسمانها و زمین را و گران نمی آید او را نگهداری آن دو

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿۲۰۵﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ

و اوست والای پس بزرگ ﴿۲۰۵﴾ نیست اجباری در دین به راستی آشکار شده است راهیابی

مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ

از کمراقی پس کسی که کفر ورزد به طاغوت و ایمان آورد به الله پس به راستی

اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۚ لَا انفِصَامَ لَهَا ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۰۶﴾

چنگ زده است به دستاویز استوارتر که نیست گسستی برای آن و الله شنوای داناست ﴿۲۰۶﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

کار ساز کسی است که ایمان آورد مانند بیرون می برد آنان را از تاریکی ها به سوی روشنی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ أَهْمُ الطَّاغُوتِ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنْ

النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ خَالِدُونَ خالداً نه
ألم تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إبراهيم را ابراهیم چون و چرا کرد کسی که
فِي رَبِّهِ در باره ربِّهِ ربه

آن وَاَتَتْهُ **اَللّٰهُ** **اَلْمَلَكُ** اِذْ قَالَ **اِبْرٰهِيْمُ** **رَبِّیْ** الَّذِیْ یُعْبَدُ
 (از غم) اینکه داده بود به تو **الله** فرمانروای را ۵۱ زمتی که گفت ابراهیم **پروردگار من** کسی است که زنده می کند

وَيُحْيِي قَالَنَا أَخِي وَأُمِّيْتُ قَالِ ابْرَأَهُمْ قَالِ اللَّهُ يَأْتِي

بِالسَّمِيسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ

كَفَرُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ

عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُعْجِبُ هَذِهِ اللَّهُ

بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَسْتَ

قَالَ لَيْسَتْ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْسَتْ مِائَةً عَامٍ

فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى

وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظُرْ إِلَى

أَلْعِظَامِ كَيْفَ نُلْبِسُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ **اللَّهِ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

دوشنبه ۱۴۰۲/۰۱/۰۱

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اِنِّى كَيْفَ تَتَّخِى الْمَوْتُ قَالَ اَوَلَمْ
 آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگارم بنمای به من که چگونه زنده می کنی مردگان را؟ گفت ای
 تَوَمِّنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ
 ایمان نیاوردی؟ گفت آری ایمن اورده ام ولى اى خواهم تا آرام گیرد دلم گفت پس بگیر چهار تا
 الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
 پرند را پس پاره پاره کن لها را و بر هر کوهی از آنها پاره ای را
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰ اَيُّنَّكَ سَعِيًّا وَاَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۱﴾
 آنگاه فراخوان آنها را می آیند سوى تو نشان و بدان که همانا الله پیروز است و سنجیده کار است ﴿۲۱﴾
 مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 حالت کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را در راه الله همچون دانه ای است که
 اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِيْ كُلِّ سُبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَّاللّٰهُ يُضَاعِفُ
 می رویند هفت خوشه را که در هر خوشه ای صد دانه است و الله دو چندان می کند
 لِمَن يَّشَاءُ وَّاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
 برای هر که بخواهد و الله گشایشگر داناست ﴿۲۲﴾ کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را
 فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُنْفِقُوْنَ مَّا اَنْفَقُوا مِنَّا وَلَا اُذِى لَهُمْ
 در راه الله سپس ازین نمی آورند آنچه را انفاق کردند متنی را و نه از برای برای اهل است
 اٰخِرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
 پادشاهان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر ایشان و نه اندوهگین می شوند
 ﴿۲۳﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا
 گفتاری پسندیده و گذشت بهتر است از صدقه ای که در پی آن باشد
 اُذِى وَّاللّٰهُ غَفُوٌّ حَلِيْمٌ ﴿۲۴﴾ يٰ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوْا
 از برای و الله بی نیاز بردبار است ﴿۲۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید تباه نکنید
 صَدَقَتِيْكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاُذِى كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
 صدقه هایشان را با منت نهادن و از ادا کردن همچون کسی که انفاق می کند مالش را برای نمایاندن به مردم
 وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
 و ایمان ندارد به الله و روز واپسین پس حالت او همچون حالت سنگی صاف است که بر آن
 تَرَابٌ فَاصَابُهُ وَابِلٌ فَتَرَكَّهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُوْنَ عَلَيْهِ
 خاکی است آنکه برسد به آن باری (و خاک را بشوید) و بر جای گذارد آن را و بسوزد سنگی سخت و ایستادگی ناپذیری ندارد
 شَيْءٌ مِّمَّا كَسَبُوْا وَّاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ ﴿۲۵﴾
 چیزی از آنچه به دست آورده اند و الله هدایت نمی کند گروه کافران را ﴿۲۵﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ **اللَّهُ**
و حالت کسانی که اتفاق می کند مال هایشان را برای جستن خشنودی

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
و استواری از دل هایشان همچون حالت باغی است بر تپه ای که رسیده است به آن بارانی تند

فَقَانَتْ أَكْثَلَهَا ضَعْفَتَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌ
آنکه به بار آورد خوراکی نشاء و دو چندان پس اگر نمی رسد ببار بارانی تند پس بارانی نرم است

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾ أَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ
و الله به آنچه می کنید بیناست آیا دوست می دارد یکی از شما که باشد

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
برایش باغی از درختان خرما و انگورهای که روان است از زیر درختان آن جویبارها او برای او

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا
در آن (باغ) از همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندی (خرد) و ناتوان باشد

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ **اللَّهُ**
آنکه در رسد بدن (باغ) گردبادی که در آن آتش است پس بسوزد؟ این چنین بیان می کند **و الله**

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
برای شما آیات را باشد که شما بیندیشید ای کسانی که

ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنْ طَبَقَتْ لَكُمْ مِنْ رِزْقِنَا وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
ایمان آوردن و اتفاق کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه بر آورده ایم

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
برای شما از زمین و قصد نکنید اجزای پاک را آنکه از آن اتفاق کنید حال آنکه نیستید

بِفَاحْذِهِمْ إِلَّا أَنْ تُنْفِقُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ **اللَّهُ** غَفُورٌ حَكِيمٌ
شما گیرندگان آن مگر آنکه چشم پوشی کنید دیگران آن و بدانید که همانا **و الله** بی نیاز بوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ ﴿۳۷﴾
شیطان وعده می دهد شما را به تنگدستی و فرمان می دهد شما را به زشتکاری

وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا **وَاللَّهُ** وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾
و الله وعده می دهد شما را به آمرزش از جانب خود و بخشش **و الله** گشایشگری پس داناست

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او حکمت پس به رستنی

أَوْفَىٰ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۳۹﴾
داده شده است به او بسیار و پند نمی پذیرند جز خردمندان

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه اتفاق کردید از نفقهای یا نذر کردید از نذری پس همانا الله

يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۳۰﴾ ۳۰ ۳۰
می داند آن را و نیست برای مستکاران هیچ یاورانی اگر آشکار کنید

الَّذِينَ قَدْ قَاتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذَا ظَاهَرُوا لِلْغُلَامِ الْأَقْرَبِ
صداقات را پس خوب چیزی است آن و اگر پنهانش کنید و بدید آن را به تنگستان

فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۳۱ ۳۱
پس آن بهتر است برایتان و می زداید از شما ابرخی از گناهانتان را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۲﴾ ۳۲ ۳۲
و الله به آنچه می کنید آگاه است بر آنچه تو نیست هدایت آنان

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
بلکه الله هدایت می کند هر که را بخوهد و آنچه اتفاق می کنید از مال

فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۳۳ ۳۳
پس برای خودتان است و اتفاق نمی کنید مگر برای چشمن آغوشی ذات الله

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه اتفاق می کنید از مال آغوش آن به تمامی بزرگتر شده می شود به سوی شما و شما ستم دیده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ كَانُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۳۴ ۳۴
استحقاق برای تنگستان است کسانی که راه

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ
اوا نمی توانند (به) سفری در زمین (بروند) می بشمارد آنان را

الْجَاهِلُ أَغْنِيَهُ مِنَ التَّعْفِفِ ۳۵ ۳۵
(فرد) ناآگاه توانگرانی از شدت عفت و روزی می شناسی آنها را به نشانی شان

لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ بِالْحَقِّ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نمی خواهند چیزی را از مردم به بافشاری و آنچه اتفاق کنید از مال

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ لَئِيمٌ ۳۶ ۳۶
پس همانا الله به آن داناست کسانی که

بِالْبَيْتِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
در شب و روز نهان و آشکارا پس برای آنان است پاداششان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ ۳۷ ۳۷
بروید کارشان و نه ترسی است بر آنها و نه آنان

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 کسانی که می خورند ربا را بر نمی خیزند الا گویا مگر همان گونه که بر می خیزد کسی که
يَسْخَبُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 لغفته سر می کند و با شیطان برتر عملی این بطن سب است که همانا این گفتند جز این نیست که ط دوستند
 مثل الربوا وأحل الله البيع وحرم الربوا فمن جاءه موعظة
 همانند ربا است حل آنکه حلال کرده است الله ط دوست را و حرام گردانیده است ربا را پس کسی که آمد برای او تذری
 من ربه فأنتهى فله ما سلف وأمره إلى الله ومن عاد
 از جانب پروردگارش آنکه از ربا باز ایستد پس برای ایست آنچه گذشته است و کارش با الله است و کسی که به ربا دوی باز گردد
 فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون ﴿۲۷۵﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ
 پس آنان همانان اند آنها در آن جاودانه اند تا بود می سازد الله
 الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿۲۷۶﴾
 ربا را و فزونی می بخشد صدقات را و الله دوست ندارد هیچ تپش گنه پیشمای را
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته را و بر پا داشتند نماز را
 وَآتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 و دادند زکات را برای آنان است پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷۷﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ هَامُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 و نه آنان اندوهگین می شوند ای کسانی که ایمان آوردناید پروا کنید از الله
 وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
 و رها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس اگر نکردید
 فَأَذِنُوا لِمَنْ يَحْرِبُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتِمْ فَلَكُمْ
 خبردار باشید به جنگی از جانب الله و پیامبرش و اگر توبه کنید پس برای شماست
 رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷۹﴾ وَإِن كَانِ
 سرها به هایتان نه ستم می کند و نه ستم دیده می شوید و اگر باشد
 دُوعُسْفَرٌ فَخِظَرٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 تنگدست پس باید مهلتی تا یافتن گشایشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان
 إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۸۰﴾ وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ
 اگر بدانید و پروا کنید از روزی که باز گردانیده می شوید در آن به سوی
 اللَّهُ ثُمَّ تَوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۸۱﴾
 الله پس به عملی دهد می شود به هر کسی پاداش آنچه کرده است و به آنان ستم نشود

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه معامله ای کردید به واسی تا مدتی معین (به سلف یا سیه یا فرس) یا
 فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
 پس بنویسید آن را و باید بنویسد میان شما نویسنده‌ای به عدالت و سرباز نزنند
 كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
 نویسنده‌ای از آنکه بنویسد چنان که آموخته است به او **الله** پس باید بنویسد و باید املا کند
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
 کسی که بر او عهد (حق) [و] باید پروا کند **از الله** و نکاهد از آن (حق) چیزی را
 فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 پس اگر باشد کسی که بر او عهد (حق) [و] کم خرد یا ناتوان یا نمی تواند
 أَنْ يُمْلِلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
 که املا کند او پس باید املا کند سرپرستی به عدالت و گواه گیرید دو گواه
 مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
 از مردانان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن
 مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ تَصَلَّ إِحْدَهُمَا فَتُذَكِّرَ
 از کسانی که می شنیدند از گواهان که اگر فراموش کند یکی از آن دو زن نگاه یادآوری کند
 إِحْدَهُمَا الْآخَرَىٰ وَلَا يَأْب الشَّهَادَةُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 یکی شان به دیگری و سرباز نزنند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و از رده خاطر نشوید
 أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
 از اینکه بنویسد آن (وام) را کوچک باشد یا بزرگ تا سر رسیدش این (و) شما عادلانه تر است
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقُومُوا لِلشَّهَادَةِ وَأَذِقُوا الْآثَرَاتِ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا
 نزد **الله** و استوار تر است برای گواهی و تردید تر است به اینکه در شک نیستید مگر آنکه باشد
 تَجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 تجارتي دستاوست [قد] که می گردانید آن را دست به دست میان خودتان پس نیست بر شما گناهی
 إِلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
 که بنویسد آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر دوستی می کنید نباید زیان بیند هیچ نویسنده
 وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 و نه گواهی و اگر اجتناب کنید پس همانان نافرمانی ای (از سوی) شماست و پروا کنید از
 اللَّهُ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
الله و آموزش می دهد به شما **الله** و **الله** به هر چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ

و اگر بودید بر احوال سفری و نیافتید نویسنده‌ای پس گروهایی دریافت شده است

فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ فَمِثْقَادِ الْوَدَىٰ أَوْثَمُنَ أَمْنَتُهُ وَلَتَقِ

پس اگر امن باشد برخی از برخی دیگر را لنگه باید باز پس دهد کسی که امن داشته شد امنیت از دست ندهد و باید پراکند

اللَّهُ رَبُّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْفُرْ فَإِنَّهُ

از الله پروردگارش و پنهان مکنید گواهی را و کسی که پنهان می‌کند آن را پس همانا او

عَائِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۱۸۳﴾ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

گفته‌هاست دلش و الله به آنچه می‌کنید داناست ﴿۱۸۳﴾ و آنچه است در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُ

و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل‌هایتان است یا پنهان کنید آن را

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ

حسابرسی می‌کند شما را به آن الله پس می‌آمرزد کسی را که خواهد و عذاب می‌کند هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۴﴾ ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ

و الله بر هر چیزی تواناست ﴿۱۸۴﴾ ایمن آورده است این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامِنَ بِاللَّهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ

به سویش از جانب پروردگارش و مؤمنان ایما همگان ایمن آورده‌اند به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش

وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا

و پیامبرانش او گفتند افرق نمی‌کنیم در میان هیچ یکی از پیامبرانش و گفتند شنیدیم

وَأَطَعْنَا عَفْرَانَاكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۱۸۵﴾ لَا يُكَلِّفُ

و فرمان بردیم ای خدایا پروردگار ما و به سوی توست بازگشت ﴿۱۸۵﴾ تکلیف نمی‌کند

اللَّهُ هِجَ كَسِيْرًا مَكْرًا بِفَلْزَةٍ تُوَلِّشْ بِهٖ سَوْدًا لَوْسْتَ اَلْجِدُّوْهُنَّ اَكْسَبَ كَرْدَلَسْتَ وَهٖ زِلَان لَوْسْتَ اَلْجِدُّوْهُنَّ اَكْسَبَ كَرْدَلَسْتَ

الله هیچ کسی را مگر به قلعه توفش به سودا لوست آنچه از خوبی اکسب کرده است و به زبان لوست آنچه از بدی اکسب کرده است

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ خَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ

ایا پروردگار ما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم ایا پروردگار ما و عینه

عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا

برادوش ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر ادوش کسانی که پیش از ما بودند ایا پروردگار ما و مکن

تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و ببامرز ما را و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۸۶﴾

تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را بر گروه کافران ﴿۱۸۶﴾

سُورَةُ آلِ اِمْرَانَ

۳۰۰

۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان

الَمْ **۱** اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ **۲** رَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ
الف لام میم **۱** الله است که است الهی جز او ان زندگ پایدار بر پا دارنده **۲** فرو فرستاد بر تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ **۳** مِنْ
به حق درحالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را **۳** از

قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
پیش و همدستی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیهای الله برای آنان

عَذَابٌ شَدِيدٌ **۴** وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ **۵** إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
عذابی سخت است و الله پیروزمند صاحب انتقام است **۵** همانا الله پنهان نمی ماند بر او

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ **۶** هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
چیزی در زمین و نه در آسمان **۶** اوست آن که چهره نگاری می کند شما را

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **۷** هُوَ
در رحمها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند متجسس کار **۷** اوست

الَّذِي أَرْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را برخی از آن آیهای محکمات که آنها اصل کتاب اند

وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ
و برخی دیگر متشابهات اند اما کسانی که در دل هایشان کژی است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْقِتَّةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش درحالی که نمی داند تأویل آن را جز الله

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
و پای برجایان در دانش می گویند ایمان آوردیم ما به آن همه از نزد پروردگار ما است و پند نمی گیرند

إِلَّا أُولَئِكَ الْأَلْبَسَ **۸** رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
جز خردمندان **۸** ای پروردگار ما به کژی می کن دل هایشان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و لرزش خاطر

لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ **۹** رَبَّنَا إِنَّكَ جَمِيعُ
برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای **۹** ای پروردگار ما همانا تویی گردآورنده

النَّاسِ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ **۱۰**
مردمان برای روزی که نیست هیچ شک در آن همانا الله خلاف نمی کند وعده (خود) را **۱۰**

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 همانا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان ایشان

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿۱۰﴾ **كَذَابٍ عَالٍ**
 از جانب الله چیزی را و آنان خود هیزم آتش اند شیوه آنان ای همچون شیوه خاندان

فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ **يَذُوقُونَ**
 فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ گفتند آیات ما را پس گرفت فلان را الله اید سزای گناهانشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ **قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتُ غُلُوبٍ**
 و الله سخت کیفر است بگو به کسانی که کفر ورزیدند به زودی مغلوب خواهید شد

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْيَهَادُ ﴿۱۲﴾ **قَدْ كَانَ**
 و گردآورده خواهید شد به سوی دوزخ و الیاید جایگاهی است به راستی بود

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْقَتْلِ **فِتْنَةٌ تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ**
 برای شما نشانی بزرگ از قدرت الله در تو گروهی که از جنگ بگریزید و فرعون و شما را می کینند در راه الله

وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ **وَاللَّهُ**
 و اگرچه دیگری که کافر بودند می دیدند آنان را دو برابر خودشان به دیدن با چشم و الله

يُؤَيِّدُ بَتَضَرُّعٍ مِّنْ يَّكَاهُ إِلَيْكَ فِي ذَلِكَ لَعِبَةٌ لِّلْأُولَىٰ
 تأیید می کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این کارا البته پندی است برای صاحبان

الْأَبْصَارِ ﴿۱۳﴾ **زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ**
 بیش آراسته شده است برای مردمان دوست داشتن خواسته های اعضا از زنان

وَالْبَيْنِ وَالْفَتِيرِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
 و فرزندان و دارایی های هفتک از زر و سیم

وَالْغَيْلِ الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَكِعٌ
 و اسبهای نشاندار و دام ها گاوها و گوسفند و شتر و کشتزارها این بهره

الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا **وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْعِقَابِ** ﴿۱۴﴾ **قُلْ**
 زندگانی دنیاست و الله نزد اوست نیک فرجایی بگو

أَوْ نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ
 آیا آنگاه سازم شمارا به بهتر از آن؟ برای کسانی که برهیزکاری کردند نزد پروردگارشان بهشت هایی است که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
 روان است از زیر درختان آن جویباران جاودانند در آن اوا همسرانی پاکیزه

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ **وَاللَّهُ بِأَلْبَابِ** ﴿۱۵﴾ **بَصِيرٌ**
 و خوشنودی ای از جانب الله و الله پس بیناست به حال بندگان

الَّذِينَ يَقُولُونَ **رَبَّنَا** إِنَّا عَمِلْنَا عَمَلًا طَائِفًا مِّنَ الْغَافِلِينَ **وَمَا**
 کسی که می گوید **رَبَّنَا** ما همانا ما نعلان و غافلان پس بیاور برای ما گناهانمان را و بگردانید
 عَذَابَ النَّارِ **وَالصَّادِقِينَ** **وَالْقَانِطِينَ** **وَالْمُتَّقِينَ**
 از عذاب آتش **وَالصَّادِقِينَ** و سچگوین **وَالْقَانِطِينَ** و فرمانبرداران
وَالْمُتَّقِينَ **وَالْمُتَّقِينَ** **وَالْمُتَّقِينَ** **وَالْمُتَّقِينَ**
 و تقوی کنندگان **وَالْمُتَّقِينَ** و امرزش خواهان **وَالْمُتَّقِينَ** و اسرار گاهان **وَالْمُتَّقِينَ** و تقوی می دهد
 اللَّهُ أَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ **وَالْمَلَكُوتُ** **وَأُولُوا الْعِلْمِ** **وَالْقَانِطِينَ** **وَالْمُتَّقِينَ**
 اله که همانا نیست الهی **وَالْمَلَكُوتُ** و او را کسی می دهد و سچگوین **وَأُولُوا الْعِلْمِ** و صاحبین علم **وَالْقَانِطِينَ** و تقوی می دهد **وَالْمُتَّقِينَ** و تقوی می دهد
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ **وَالْمَلَكُوتُ** **وَالْمَلَكُوتُ** **وَالْمَلَكُوتُ** **وَالْمَلَكُوتُ**
 نیست الهی **وَالْمَلَكُوتُ** و که پیروز است **وَالْمَلَكُوتُ** و سچگوین **وَالْمَلَكُوتُ** و تقوی می دهد **وَالْمَلَكُوتُ** و تقوی می دهد
 اللَّهُ الْإِسْلَامُ **وَمَا أَحْتَلَفَ** **الَّذِينَ** **أُوتُوا** **الْكِتَابَ** **إِلَّا مِنْ**
 اله اسلام است **وَمَا أَحْتَلَفَ** و حنلاف نکردند **الَّذِينَ** کسانی که **أُوتُوا** داده شده است **الْكِتَابَ** کتاب **إِلَّا مِنْ** مگر پس
 بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا **يَسْمَعُونَ** **وَمَن يَكْفُرْ** **بِتَائِبَتِ**
 از آنکه آمد ایشان را **بَعثًا** پس از روی رفته چو کسی که ماسن بود و هر که کفر ورزد به بهای
 اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ **فَإِن** **حَاجُّوكَ** **فَقُلْ** **أَسَلْتُ**
 اله پس همانا **فَإِنَّ اللَّهَ** و او سچگوین **فَإِن** پس که **حَاجُّوكَ** با نوجون و چرا کند **فَقُلْ** آنکه بگو **أَسَلْتُ** مسلم کردیم
 وَحَيِّ لِلَّهِ **وَمَن** **أَتَّبَعِ** **وَقُلْ** **لِلَّذِينَ** **أُوتُوا** **الْكِتَابَ** **وَالْأَمِينِ**
 روی خود را **وَحَيِّ لِلَّهِ** و هر که پیروی **وَمَن** که سچگوین **وَقُلْ** به کسی که **لِلَّذِينَ** داده شده است **وَالْأَمِينِ** و به ترس نالوشتن
 أَسَلْتُمْ فَإِن أَسَلْتُمُوهُ فَقَدِ اهْتَكَدُوا فَإِن تَوَلَّوْا فَلَئِمَّا
 اسلام آوردند پس اگر اسلام نپوشند پس به کسی **فَإِن تَوَلَّوْا** روی نپوشند پس هر آن **فَلَئِمَّا**
 عَلَيْكَ الْبَلْعُ **وَاللَّهُ** **بَصِيرٌ** **بِالْعِبَادِ** **إِنَّ** **الَّذِينَ** **يَكْفُرُونَ**
 بر تو **بِالْعِبَادِ** رسانش پیام **وَاللَّهُ** بصیرت **بِالْعِبَادِ** به بندگان **إِنَّ** همان **الَّذِينَ** کفر می ورزند
 يَتَائِبَتِ **وَيَقْتُلُونَ** **الَّذِينَ** **يَغْتَرِبُونَ** **وَيَقْتُلُونَ**
 به بهای **وَيَقْتُلُونَ** و می کشد **الَّذِينَ** **يَغْتَرِبُونَ** به باخو **وَيَقْتُلُونَ** و می کشد
 الَّذِينَ **بِالْقِسْطِ** **وَالْقِسْطِ** **وَالْقِسْطِ** **وَالْقِسْطِ**
 کسی که **بِالْقِسْطِ** امر می کشد **وَالْقِسْطِ** به دادگری **وَالْقِسْطِ** **وَالْقِسْطِ** **وَالْقِسْطِ**
 بِعَذَابِ **أَلِيمٍ** **أُولَئِكَ** **الَّذِينَ** **حَبِطَتْ** **أَعْمَلُهُمْ**
 به عذاب **أَلِيمٍ** دردناک **أُولَئِكَ** آنان **الَّذِينَ** کسانی اند که **حَبِطَتْ** شده است **أَعْمَلُهُمْ** کردارهایشان
 فِي **الْأُولَى** **وَالْآخِرَةِ** **وَمَا** **لَهُمْ** **مِنْ** **تَعْمِيرٍ**
 در **الْأُولَى** دنیا **وَالْآخِرَةِ** و آخرت **وَمَا** و **لَهُمْ** برای شان **مِنْ** هیچ **تَعْمِيرٍ** بازسازی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ

ای مگر کسی به کسانی که ناله شده است به این بهرهای از کتاب نورانی فرخوانده می شود به سوی کتاب

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بِهِمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَمِمَّن مَّقْرَصُونَ

الله تا داوری کند میانش نگاه پشت میکند گروهی از آنان درحالی که اس رویگردانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمْسَا السَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَوَعَدُ

این می سبب است که آن گفتند هرگز نمی رسد به ما اینش جز روزهای شمرده شده اندک و وعده آنرا

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢١﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْهُمْ

در دینشان آنچه می یافتند پس چگونه خواهند بود حال آنکه گوی آوریم آنرا

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

بر روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به محضی به هر کسی ریاضی آنچه کرده است درحالی که این

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ

سم نمی پسندد بگو ای خدایا داری فرمانروایی می دهی فرمانروایی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنَزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

به هر که خواهی و نازمی سستی فرمانروایی را از هر که خواهی و گزینی می داری هر که را خواهی و خوار می گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٣﴾ تَوَلَّجَ

هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی پس توانایی درمی آوری سار

فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ

در روز و درمی آوری روز را در شب و بیرون می آوری رنده را

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ مِنَ النَّهَارِ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِعِزِّ حَسَابٍ ﴿٢٤﴾

و بیرون می آوری مرده را از رنده و روزی می دهی هر که را خواهی بی شمار

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

باید نگیرد مؤمنان کافران را دوستان خود به جای مؤمنان و هر کس

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ

چنین پس نیست از احزاب الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان

نَفْسَةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٥﴾ قُلِ

نوع برسدی و برهر می خد شمار الله از و نفرم می خودش و به سوی الله است بازگشت بگو

إِنْ تَحْقُقُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُونَ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

اگر بهتان کنید آنچه را که در سینه های شما است یا آشکار کنید آنرا می داند الله و می داند آنچه در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

آسمان ها و آنچه در زمین است و الله بر هر چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَصَّرًا ۖ وَمَا عَمِلَتْ
 روری که می یابد هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است
 مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَمِيعَةً أَمْدًا ۚ يَعِيدُهَا وَيَحْذَرُكُمْ
 از بدی دوست دارد که کانس همانا می یابد و می یابد از بدی حاضر شده و آنچه را که کرده است
 اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعَاصِينَ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
 الله از باد جان خودش و الله بسیار مهربان است به بدکاران بگو اگر دوست می دارید الله
 فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 پس پیروی کنید مرا که دوست می دارد شما را و الله می بخشد بر شما گناهان را و الله بخشنده مهربان است
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 بگو اطاعت کنید خدا و پیامبر را پس اگر روی بگردانید پس اینقدر که همانا الله دوست ندارد
 الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ إِنْ أَصْطَفَى بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَإِنَّ اللَّهَ
 کافران را همانا الله برگزید و بعضی از بعضی را و خداوند
 وَمَا لِإِبْرَاهِيمَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِذْ يَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ يَكْفِ
 و حادس عمران را بر جهانیاں فرستاد که بعضی از بعضی دیگرند و الله
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
 پس شنوای داناست بگوید آنرا که گفت زن عمران گفت ای خداوند من را نذر کردم برای تو
 مَا فِي نَظْفَى مُّحَرَّرًا ۖ فَقَبَّلَ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٣﴾ عَلَمًا
 آنچه را که در شکم من است برای جنت خودم نذر کرده ام پس پذیر از من همان بود خود از شکم من نذر کردم
 وَصَّعَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَصَّعْتُهَا أَنْثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَصَّعَتْ
 براد او را گفت ای یارب من را دختر را دختر و الله دان بر است به آنچه او را نذر کرده بود
 وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۖ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
 و بسبب آن پسرا که نوزاد می دهند مانند من دختر و همانا من نامیدم او را مریم و همانا من در پناه می دارم او را به تو
 وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٤﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
 و او را فرزندان را او را شیطانی را که رانده شده است انگاه پذیرفت او را پروردگار پس به پذیرش
 حَسَنًا وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
 میگو و پروراند او را پروردگاری میگو و به سرپرستی او میبرد و زکریا را هرگاه در می آمد بر او
 زَكَرِيَّا أَلْيَحْرَابٍ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يَنَزَّلُ الْمَلَكُ هَذَا
 زکریا در عبادتگاه می یابد بدش روزی را او می آید ای مریم از کجاست بری تو این روزی
 قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٥﴾
 می گفت آن از نزد الله است همانا الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

حرب ۳۱

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ **قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً**

آنجا حوالت زکریا پروردگار را گفت ای پروردگارم فرزندی در برای من بر مرد حوالت نسبی

طَيِّبَةً **إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ** ﴿۳۸﴾ **فَادْنَاهُ أَلْمَلَكُ وَهُوَ قَائِمٌ**

پاکیزه همانا تو شنوای دعا می هستی پس ما دنا ده او فرستاد در حالی که او ایستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُنْشِرُكَ بِحَقِّكَ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ

معار می گردد در محراب همانا الله مرده می دهد نور به یحیی که تصدیق کننده است کلمه ای را از

اللَّهُ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا **مِنَ الصَّالِحِينَ** ﴿۳۹﴾ **قَالَ رَبِّ**

الله و سیر آقا و پارسا و پیامبری از سائیدگان است گفت ای پروردگارم

أَنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَ الْحِكْمَ وَأَمْرًا عَاقِرًا **قَالَ**

چگونه خواهد بود برای من بصری حال آنکه به رمسی در رسیده است مر کهسالی و رسم ناراست؟ گفت

كَذَلِكَ **اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ** ﴿۴۰﴾ **قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً**

این چنین الله می کند آنچه خواهد گفت ای پروردگارم قرار ده برای من نشانه ای

قَالَ آيَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ

گفت نشانهات آنکه سخن نگویی با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن

رَنَّتْ كَثِيرًا وَسَمِيعٌ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ **وَإِذْ قَالَتِ**

پروردگار را سیر و نه یاکس بستانای تو را شامگاه و بامداد و او بلاکید انگاه که گفت

أَلْمَلَكُ يَمْرُؤٌ **إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاكَ وَطَهَّرَكَ وَأَمْطَفَاكَ**

فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را

عَلَى سَكَّةٍ **الْعَلَمِ** ﴿۴۱﴾ **يَمْرُؤٌ أَقْنِي لِرَبِّكَ وَأَسْجُدِي**

بر رهن چهاش ای مریم فرمایندار باش ای پروردگار و سجده کن

وَأَرْكَعِي **مَعَ الرَّاكِعِينَ** ﴿۴۲﴾ **ذَلِكَ مِنْ أَمْرِهِ الْعَبِيبِ نُوحِيهِ**

و رکوع کن با رکوع کنندگان این از خبرهای عیب است که وحی می کنیم از

إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ

به سوی تو و نبودی بر دهنش زمانی که می افکند قلمهای مرده من که کلامش سرپرستی کند

مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ **إِذْ قَالَتِ**

مریم را و نبودی بر دهنش انگاه که بد یکدیگر سیره می کردند این را که کید زمانی که گفت

أَلْمَلَكُ يَمْرُؤٌ **إِنَّ اللَّهَ يُنْشِرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ أَسْمُهُ الْمَسِيحُ**

فرشتگان ای مریم همانا الله مرده می دهد نور به کلمه ای از جانب خویش نامش مسیح

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِهَاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ **وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ** ﴿۴۳﴾

عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان است

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٦﴾
 و سخن می گوید با مردم در مهوره و حیاط سالیانه بطور یکسان و از شایسته گان است

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
 گفت ای پروردگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا سری؟ گفت باین

أَلَلَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٧﴾
 الله می فرماید هر چه که بخواهد هر گاه حکم کند لحکم کاری پس فقط می گوید به آن باشد پس بی درنگ موجود می شود

وَعَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَالْحِسَابَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٨﴾
 و می آموزد به او کتاب و حساب و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 و فرستاد را به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همانا من به رسی آوردم برای شما شواهدی را از جانب پروردگار من

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ
 همانا من می سازم برایتان از گل پرنده پرنده آنکه می دمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَآخَرُ الْأَكْمَةِ وَالْآخِرُ
 پس می شود پرنده ای به خواست الله و بهیودی می دمم کور عا در اد و بیس

وَأَخِي الْمَوْئِدِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَخَبَرٌ مِّن دُونِهَا بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْفِرُونَ
 و رسی می کنم مردگان به حکم الله و خبر می دمم شما را به آنچه می خورید و آنچه می انورید

فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾
 در خانه هایتان همانا در بین امرا اینه شواهدی است برای شما اگر باشید مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَهْلِ لَكُمْ
 و تصدیق کننده ام آنچه که پیش از من است و انظم تا حلال گردنم برینان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ
 برخی از آنچه که حرام شده است بر شما و آوردم برای شما شواهدی را از جانب پروردگار من

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ رُتَبَكُمْ وَاعْبُدُوهُ
 پس پروا کنید از الله و فرمان مرید حرا همان الله پروردگار من و پروردگار ستمست پس بپرسید نور

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٢٠﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
 این راهی است راست پس چون حساس کرد عیسی از آنان

الْكُفْرَ قَالَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُونَ نَحْنُ
 کفر را گفت گفت کنند یاوران من به سوی الله گفت خوارین

أَنْصَارُ اللَّهِ عَامِنًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٢١﴾
 یاوران الله ایمان یمن آوردیم به الله و گواه باین که همانا ما فرما بپرسیدیم

رِسَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ

ای پیروان ما ایمان آوردیم به آنچه فرودرسانی و پیروی کردیم پیامبر را پس بویس ما را

الشَّاهِدِينَ وَمَكْرُؤًا ^{۵۳} وَمَكْرُؤًا ^{۵۴} وَاللَّهُ خَيْرٌ

گواهان و ای سران بری کس عیسی را بزرگ داشت و بزرگ زد در برابر بزرگان الله و الله بهترین

الْمُكْرِبِينَ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَى ابْنِي مُتَوَفِّيكَ وَرَأَوُكَ

بزرگ و در آن است (۵۳) و به یاد آورد آنکه که گفت الله ای عیسی همانا من برگزیده ای توام و بر درستی توام

إِلَىٰ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ

به سوی جودم و پاک دارنده توام از کسانی که کفر ورزیدند و فرار نظم کنندگان را که پیروی کردند تو را

فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَيْكَ مَرْجِعُكُمْ

بزرگ از کسانی که کفر ورزیدند تا روز رستاخیز سپس به سوی من است باز گشت شما

فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا دَرَأْتُمْ فِيهَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتِلُونَ ^{۵۵} فَأَمَّا الَّذِينَ

پس دوری می کنم میان شما در آنچه در آن اختلاف می کردید پس ما کسانی که

كَفَرُوا فَأَعَذَّنَهُمُ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا

کفر ورزیدند ای که عذاب می کنم آنان عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست

لَهُمْ مِنْ تَنْصِيرٍ ^{۵۶} وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

برایشان هیچ تنویری و اما کسانی که ایمان ورده اند و کردند

الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ ^{۵۷} وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

کارهای نیکو پس به تعلیمی می دهد الله به فلان پلاداشتن را و الله دوست نمی دارد ستمکاران را

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ^{۵۸} إِنَّ

این را که می خوانیم بر تو از باب در وهد حکمت آید است همان

مَثَلُ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ

حالت عیسی بر الله همچون حالت آدم است الله را فرید تو را از خاک پس گفت

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ^{۵۹} الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنَ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^{۶۰}

به او باش پس بی درنگ موجود می شود حق از جانب پروردگار دوست پس مباد از تردید گذران

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْإِيمَانِ فَقُلْ نَعَالُوا نَدْعُ

پس هر که چون و چرا کرد با تو در بعد از آنکه ایمان از نشانی که بگو یابید تا فراموش

أَبْسَاءَنَا وَأَسَاءَكُمْ وَأَسَاءَكُمْ وَأَسَاءَكُمْ وَأَنفُسَكُمْ

بسرانمان و بفرمانان و بفرمانان و بفرمانان و خودی همتان و خودی همتان را

ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ^{۶۱}

سپس تهنیت کنیم پس قرار دهیم لعنت الله بر دروغ گویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ^{۶۱} وَلَبَّكَ اللَّهُ^{۶۲} لَهُوَ
همانا این قطعه همان فطرت حقست و نیست هیچ الهی جز **الله** و همانا **الله** بی گمان همست

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{۶۳} فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ^{۶۴} عَلِيمٌ^{۶۵} بِالْمُفْسِدِينَ^{۶۶}
بیروزمند **سجده کار** پس اگر روی بربایند پس همانا **الله** داناست به فسادگران

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
بگو ای اهل کتاب بیایید به سوی سخنی که یکسان (و مشترک) است میان ما و میان شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ^{۶۷} وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
اینکه نپرستیم جز **الله** را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگیرد برخی مان

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ^{۶۸} فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
برخی (یکی را) پروردگاری غیر از **الله** پس اگر روی بربایند آنگاه بگویند که گواه باشید به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ^{۶۹} يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي
فرما بترانیم ای اهل کتاب چرا چون و چرا می کنید درباره

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ^{۷۰} أَفَلَا
ابراهیم حال آنکه فرو فرستاده نشده است تورات و انجیل مگر از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ^{۷۱} هَكَانَ هَؤُلَاءِ حَبَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
خرد نمی ورزید؟ هان، شما همانهاید که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
دانشی است پس چرا چون و چرا می کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و **الله** می داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ^{۷۲} مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
نمی دانید نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ^{۷۳} إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
حق گرایان فرما بگردان و نبود از مشرکان همانا سزاوارترین مردم

لِإِبْرَاهِيمَ الَّذِي اتَّبَعَهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
به ابراهیم البته کسانی اند که پیروی کردند از او و اینان و کسانی که ایمان آوردند و **الله** کارساز

الْمُؤْمِنِينَ^{۷۴} وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
مؤمنان است دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که کاش همراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ^{۷۵} يَٰأَهْلَ
حال آنکه همراه نمی سازند مگر خودشان را و در نمی یابند ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِمَا كُنْتُمْ تَشْهَدُونَ^{۷۶} وَأَنْتُمْ
کتاب چرا کفر می ورزید به آیه های **الله** حال آنکه شما گواهی می دهید (به درستی آن)

يَتَأَهَّلَ الْكِتَابَ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ وَتَكْفُمُونَ الْحَقَّ
ای اهل کتاب چرا درمی آمیزید حق را با باطل و کتمان می کنید حق را

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا
حال آنکه شما می دانید و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان بیاورید

بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا عَآخِرَهُ
به آنچه فرو فرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن روز

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُعْطِي سَعَةً مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ
باشد که آنان باز گردند و ایمان بیاورید جز به کسی که بی روی کند دینتان را بگو بی گمان

الَّذِي هَدَى اللَّهُ أَن يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُعَاجِلْكُمْ
هدایت [است] هدایت الله است اینکه داده شود به یکی مقدّم آنچه داده شده است به شما یا از پشت [چون] و چرا کنند با شما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
نزد پروردگارتان بگو همانا بخشش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد و الله گشایشگری

عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
داناست اختصاص می دهد به رحمتش هر که را خواهد و الله صاحب بخشش

الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَقْنَطُ
بزرگ است و از اهل کتاب کسی است که اگر اطمینان باری لورا به عالی هنگفت

يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن إِنْ تَأَمَّنْهُ يَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
باز می دهد آن را به تو و از آنان کسی است که اگر اطمینان باری لورا به دیناری باز می دهد آن را به تو مگر

مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
که همواره باشی بر اسرار او ایستاده این بطن سبب است که همگامان گفتند نیست بر ما در گرفتن حق درس نخواندگان

سَكِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾
راهی از یکپیش ما و ما هر گونه بخلفی با حق بر خود می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنْ
آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیزکاری کند پس الله که همانا دوست می دارد پرهیزکاران را همانا

الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
کسانی که می فروشند پیمان الله و سوگندهایشان را به بهایی اندک آنان نیست

خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
هیچ بهرهای برای شان در آخرت و سخن نمی گوید با آنان و نمی نگرد به آنان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾
در روز رستاخیز و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذاب آلیم دردناک است

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونُ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
وهمنا از آنان قطعاً گروهی هستند که می‌پیچانند زبان‌هایشان را به [خواندن] کتاب تا پندارند آن را که
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
از کتاب [اسمائی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [اسمائی] و می‌گویند آن
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
از نزد الله است در حالی که نیست آن از نزد الله و می‌گویند بر الله دروغ را
وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
با اینکه خود آنان می‌دانند (۷۸) سزاوار نیست برای بشری که بدهد به او الله کتاب
وَالْحُكْمَ وَالشُّبُهَةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
و حکم و پیامبری را آنکه بگوید به مردم باشید بندگان من برای من در
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيُنَا بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
برابر الله بلکه [گوید] باشید [دانشوران] الله پرستان به سبب آنکه آموزش می‌دادید کتاب را
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ (۷۹) وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
و به سبب آنکه درس می‌خواندید (۷۹) [ایضا] فرمان نمی‌دهد شما را که بگیرید فرشتگان
وَالنَّبِيِّنَ أَزْوَاجًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۸۰)
و پیامبران را پروردگاران آیا فرمانتان می‌دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده‌اید؟ (۸۰)
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
و یاد کنید از ميثاقی که گرفت الله پیمانی استوار از پیامبران که بی‌گمان هر آنچه نادم به شما از کتاب
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
و حکمت پس آمد برای شما پیامبری که تصدیق کننده است آن چیزی را که با شماست باید ایمان بیاورید
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر [این امر] پیمانم را؟
قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۸۱)
گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من [ایضا] با شما از گواهانم
فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (۸۲)
پس هر که روی برباید پس از آن آنکه آنان خودشان نافرمانانند (۸۲)
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
آیا پس جز دین الله را می‌جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبرداری شده است هر که در آسمان‌ها
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ (۸۳)
و زمین است خواسته و ناخواسته و به سوی او بازگردانده می‌شوند (۸۳)

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 بگو ایمان آوردیم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم

وَأَسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ
 و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط = نوادگان یعقوب و آنچه داده شده است به

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 موسی و عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی

مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۲﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 از آنان و ما او را فرمان برانیم ﴿۸۲﴾ و هر که بجوید جز این اسلام

دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۳﴾
 دینی دیگر را پس هرگز پذیرفته نمی شود از او و او در آخرت از زیانکاران است ﴿۸۳﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 چگونه هدایت می کند الله گروهی را که کفر ورزیدند پس از ایمانشان و گواهی دادند

أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه های روشن؟ و الله هدایت نمی کند گروه

الظَّالِمِينَ ﴿۸۴﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّهُمْ كَفَرُوا ۖ لَعْنَةُ اللَّهِ
 ستمکاران را ﴿۸۴﴾ آنان سزایشان این است که کفر ورزیدند لعنت الله

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 و فرشتگان و مردمان همگی ﴿۸۵﴾ جاودانه اند در آن تخفیف نیابد

عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۸۶﴾ إِلَّا الَّذِينَ قَابُوا مِنْ بَعْدِ
 از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند ﴿۸۶﴾ مگر کسانی که توبه کردند پس از

ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۸۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 آن و اصلاح کردند پس اگر کسی از ایشان را پس همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۸۷﴾ همانا کسانی که

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ
 کفر ورزیدند پس از ایمانشان سپس افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی شود توبه شان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 و آنان خودشان گمراهانند ﴿۹۰﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند در حالی که کافران

كُفْرًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ قِيلٌ أَلْأَرْضُ ذَهَبًا وَلَوْ
 کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی شود از هیچ یک از آنان به پیری زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَىٰ بِهَا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۹۱﴾
 عوض دهد آن را آنان برای شان عذابی دردناک است و نیست برای شان هیچ یاورانی ﴿۹۱﴾